

SZARVAS és VIDÉKE

TÁRSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő Beniczúr Sándor

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

BÉLYEGDÍJ MINDEN HIRDETÉSÉRE 30 MÁJCSÁR.

Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

A mentők a vidéken.

Manapság gyorsan hal meg az emberiség egy tekintélyes százaléka, a balesetek szerencsétlenségek és öngyilkosságok mind nagyobb arányban járulnak hozzá a temetőkhöz benépesítéséhez. De legtöbb esetben hirtelenében jött gyors pusztulásnak gyors segítséggel elejét lehet yenni. A nagyvárosokban hatalmasan érvényesülő emberbarátság tehát megteremtette a mentő intézményt, ezt az ideálját a gyors segítségnek.

Remekszép dolog az, amit Budapesten a mentőintézmény véghez visz. Nincs az az ujdolog, mely olyan gyorsan a közönség szívéhez férközött volna, mint a mentőintézmény. A kávéházi gyufatartótól melyen ott ékeskedik a „Mindnyájunkat érhet baleset“ felírás a Markó utcai díszes palotáig száz és száz jelensége a mindennapi életnek és a mentők népszerűségéről tesz tanúságot és arról az áldásos eredményről melylyel a mentés munkája jár.

A külföldi példán okulva két három nagyobb vidéki városunkban is szervezték a mentő intézményt. Amennyire a szerény anyagi támogatás megengedi a mentés prosperál itt is.

Nekünk nincs olyan gazdag jótékony társadalmunk, mely a közintézményeket tudná fenntartani állandóan. Már pedig a mentőintézménynek közintézménnyé kell válnia. így kívánja azt a humanizmus és számos reális érdek. Budapest-

ról ahol pár év alatt virágzásának tetőpontjára emelkedet az önkéntes mentés, szét kell áradnia az eszmének minden vidéki városban, mely valamit tart magára.

Az eszme megvalósítása nem tartozik a nehezebb feladatok közzé. Nem költséges dolog ez. Egy-két mentő kocsi, 4-5 önkéntes mentő, egy szakember vezetése alatt a legtöbb vidéki városban is megfelel. Nincsen az a vidéki város melynek társadalmá nem adózna erre a nemes célra. És ha a városi vagy megyei hatóság is meghozza a maga áldozatát, mely amugy sem lesz nagy, a mentés országsszerte szervezve van.

Az átlam, mely eddig jó akaratú figyelemmel kísérte az új intézmény derekas működését most támogatását ajánlja fel, hogy a vidéknek is része legyen az emberbarátság eme nagyjelentőségű művében.

Maga a miniszterelnök nyitotta meg azt a kongresszust, melyre az ország csaknem minden törvényhatósága és rendezett tanácsu városa képviseltette magát egy-két-három főtisztviselővel. A kongresszus a műintézménynek a vidéken való szervezésével foglalkozott már több elvi jelentőségű megállapodásra jutott. Az az egyhangu lelkesedés, melylyel az ország megbízottai az új eszmét fogadták s a melegen érdeklődést; melylyel a kivétel modozatai iránt tanúsítottak biztos reményt kelt bennünk arra nézve, hogy aránylag rövid idő alatt a mentőintézmény országosan szervezve lesz. Különösen

ha a kiállításba helyezett állami támogatás kellő időben meglesz.

A vidéki mentők szervezését nagyban megkönnyíti a kongresszuson is általános helyesléssel fogadott azon terv, hogy a tűzoltóság kebelében akarták a mentést szervezni. A vidéki tűz oltóságok mindmegannyi megállapodott, fegyelmezett s elég intelligens testületek, az önkéntes mentők legjobb anyagát minden esetre ők fogják szolgáltatni. Igen szerencsés idea a tűzoltóságot az önkéntes mentéssel együtt szervezni.

Az első lépés tehát megvan. Most minden tényezőnek meg kell tenni kötellességét, az államnak, a vidéki közhatalosoknak és a társadalomnak. És ha majd fölhangzik a mentő csilingelése ebben az országban mindenütt, ahol megjelenik a halál előhírnöke, a katasztrófa; Magyarországot az első államok sorában fogják említeni.

HIREK.

— **Községi képviselő testületi** közgyűlés volt tegnap délután; mely közgyűlés a tárgysorozatba felvett több fontos tárgy folytán, lapunk zártakor még nem volt berekesztve, s így annak lefolyásáról csakis jövő számunkban számolhatunk be. A tárgysorozat legérdekesebb pontja volt a kórház és menedékház építési bizottságnak ama jelentése mely szerint a mostani kórház alakíttassék át menházzá, s a község északi részén a Pöchy-kert környékén építtessék egy új, s nyilvános jellegű kórház.

SZARVAS és VIDÉKE TÁRSZÁJA.

Az Effendi bölcse.

A nap korongja éppen, alábukott a tengerbe. Biboros vízfénye mintha aranyporrai hintette volna be a minarek és kioszkok tetőit. Egy kései sugara ott ragyogott még a Bagdad — kioszk terrásán, ahol három ember szívtá fölváltva az illatos nargylet s a Boszporus felől hőmpölygő ude, sós levegőt. Pierre a festő Giovanni az olasz attasé és Derbent effendi a házigazda. Európai ruhában járt az effendi, dús gazdag volt, jó s kissé együgyű.

Föltétlen hitt a dsinek hatalmában, esküdött a keleti bölcsesekre, akik látják a jövőndöt. ismerik a múlt minden titkait. És ezt a hitét lelkiismereti kérdésnek tartotta s ebben az egy dologban nem tört ellenmondást, ami gyakran kemény vitáknak vala okozója közte és a hitetlen Pierre között.

Csönd volt a lombkeretes terrászon. Giovanni a magas politikán gondolkozott az effendi néma ábitattal a csillagok futását kísérte, Pierre szeme pedig a Boszporuson kigyuló hajólampások csillogó fényébe mélyedt, mikéntha tárgyat keresne valami új, nagyszerű tengerparti képhez. Egyszerre megszólalt:

— Különös álmodt látam az éjjel, effendi, csunya nehéz álmodt s nem tudom mit jelent.

Hogy kiragogytak az effendi szemei.

Nem-e. Na látod hitetlen Pierre. Hívó embernek nem okoz gondot az álom, van aki ismeri a titkát, aki megfejtse. . . .

— Ugyan ki az a bölcs szellem már megint? vágott közbe a tüzes francia. Effendi, effendi tulságosan bizol a bölcsesidben

Derbent effendi nagyot szí pantott az illatos nargyletből s szörnyen csudálkozó pillantással nézett Pierre-re, mint aki azt akarja mondani, hogy ilyen tudatlan gyaurt még nem látott soha.

— Hát seose hallottad hírét Zebath ben Ilának, a bölcses bölcsének? Aki megtudja mondani ki lesz a mátkád, mikor halsz meg, aki előre lát ezer esztendőre s ismeri a világ minden titkait a teremtés napjától kezdve! Pierre mosolygott,

— Azt is tudja tán, hogy holnap mit álmodom!

— Ne gonyolódjál Pierre. komoly dolog ez, felelt az effendi. S hogy lásd, mennyire bizom a Zebath bölcsességében fogadást ajánlok. Hanem tud minden kérdésedre megfelelni, ezer aranyat vesztettem, ha igen nekem adod azt a szép festményed, amelyért ugy sem sajnálnám az ezer aranyat. Két órányira innén sűrű erdőben lakik Zebath. Hajnalban elmehetünk hozzá. Pierre vidáman az effendi tenyerébe csapott.

— Áll az alku. Holnap reggel megyünk.

Hajnalban elindult a három jó barát lovon, szolgát is vittek magukkal, aki a lovakat tartsa. Mire a nap feljött a tenger hullámaiból messze jártak már. Sűrű, illatos erdőn vitt az utjuk, vassfa, tamarind és kókuszpálma sűrű lombkoronája volt a tetőzet, amelyen

napsugár is alig szűrődött keresztül. Két órája mérték már a hős erdőt s amikor egy dombos oldalhoz értek az effendi intett, hogy álljanak meg. Rejtett fészekből hős forrás csörgedezett a közelben. Ezüst volt a színe ezüst a hangja. S az ezüstös forrás mellett lombtakarta barlang mélyében ült Zebath a bölcs.

Egy mohos kővön ült. hátát szikla oldalnak támasztotta. Öreg volt, nagyon öreg. Sokan szászkilencvenestendősnek mondták, s persze az effendi is esküt mert tenni rá. Olyan hosszú, hofehér szakállá nem nőhetett, csak ilyen hosszú idő alatt. A szemei alig látszóttak már a sok ráncától, amiket az idő barázdált a Zebath arculatjára. Szóval tiszteltreméltó volt s mint Derbent effendi az uton hajtogatta, olyan bölcs, hogy no.

— Szálljunk le, mondta az effendi halkán, a mikor a barlang nyílása elé értek. Ti velem jöttök. Aztán ugy viseld magad ám a hogy illik, tette hozzá Pierrehez fordulva, akinek a szeméből ezer pajkos ördög cikkázott az effendi komor megindultságának láttára.

Bementek a templomba. Az effendi áhitattal térdelt le s megcsókolta Zebath ben Ilá ruhája szegélyét s egy intésére Pierre és Giovanni is megcsölekedtek. A bölcs, mintha észre se vette volna őket, olyan merev maradt, mint egy kőszent. Pierre letelepdedt eléje törökösen s komoly pillantással rámeredt.

Igaz, sugta neki az effendi, majd elfelejtettem. Tíz aranyat tégy a köre, különben nem felel. Azt a szegényeinek adja. Pierre megcsölekedte s egyszerre let száll a megmerevedett tagokba.

— **A szarvasi főiskola** Karácsonyi szünete f. é. December 23-án reggel veszi kezdetét, s tart az 1900-ik év Január 7-ig. — A folyó tanév első harmadáról szóló értesítőt, a tanuló ifjúság f. hó 22-én délután fogja kézhez kapni.

— **Áthelyezés.** Lengyel Károly, Szarvasi kir. Járásbírói iruokot, a m. kir. Igazságügyi miniszter saját kérelmére, hasonló minőségben, a Tenkei kir. Járásbíróshoz helyezte át.

— **A szarvasi izraelita nőegylet,** régi szokásához híven, most is a télbeálltával, szegény iskolás gyermekeknek 40 darab kőműbbszerű téli ruhát osztott ki minden ünnepélyesség nélkül. Azon kívül több szegénysorsu özvegy asszonyt részesített a kiosztásban.

— **Iparhatósági megbizottakul** 1899. évi december hó 4-én felvett jegyzőkönyv szerint megválasztottak: Sutyinszky Pál csizmadia, Fejér J. mészáros Zsujakovics Mihály csizmadia, ifj. Tóth Pál ác, Weisz Dávid szabó, ifj. Misik János boguár, Piacsak András szűcs, Abszalom Nátás kőműves, Konyecsni György kovács, Csernák István géplakatos, Sall Károly kézműves, ifj. Hrivnák Pál csizmadia, Krenyiczki István csizmadia, Sörös Károly asztalos, Csapó Soma kereskedő, Jeszenszky András gépész, ifj. Brachna István timár, Lampert Gábor asztalos, Ferenczi Ferencz szíjgyártó, Király Jure cipész, mester.

— **A szarvasi jogász ifjúság** tegnap este a „Központi” szálloda nagytermében felette sikerült táncmulatságot rendezett.

— **Érdekes számok.** A magyar királyi központi statisztikai hivatal Havi Közleményeinek legújabb füzeté szerint október havában a magyar birodalomban 12,588 házasságot kötöttek, amely számból Horvát-Szlavonországra 1461 esik. Az anyaországban októberben körülbelül annyi házasságot kötöttek, mint a múlt év ugyane hónapjában, még pedig az idén 11,127-et tavaly 11,091-et. A 11,127 házasságkötésből aránylagosan a legnagyobb rész a Duna-Tisza közére esik, a legkisebb a Dunán túlra. A vármegyék közül aránylag Jász-Nagykun-Szolnok megyében kötöttek a legtöbb házasságot, a legkevesebbet meg Árvában. Városi törvényhatóságaink közül Zomboré az elsőség a házasságkötések számáránya tekintetében, míg az utolsó helyet Fiume foglalja el, ahol mindössze 8 házasságot kötöttek. A magyar anyaországban kötött 1362 vegyes házasság között 39 keresztény-zsidó házasság volt; még pedig 19 esetben keresztény véglegény vett el zsidó leányt, 20 esetben pedig keresztény lány lépett zsidó vőlegényhez.

— **Érdekes érem.** illetve régi pénz gyűjteményt mutatott be dr. Füredi Róbert régészeti tudós a hó 4-én a helybeli főgymnasium tanárkara és tanuló ifjúsága előtt, szép és hasznos magyarázat kíséretében. A bemutatott régi pénzek, melyek dr. Füredi nagy gyűjteményének csak csekély részét tették ki, szám szerint mintegy 1050 darabra tehető s köztük nem egy igen szép és ritka példányt találhatunk a numismaticának.

— **Elfüstölt milliók.** A dohánygyárak központi igazgatóságának legutóbbi kimutatása szerint a magyar-

országi dohányfogyasztás a múlt évihez viszonyítva közel háromnegyed millió forinttal emelkedett.

— **Karácsony közeledtével** értenjük t vevőinket, hogy mi nem emeltük föl a brillant és gyémánt ékszerek árát, hanem a régi olcsó árak mellett számítottunk mindent. Különösen ajánljuk gyönyörű szép divatos arany ékszereinket, arany és ezüst zsebóráinkat, 13 próbás ezüstartól készült ezüst óráinkat, ezüst evőeszközöinket, melyeknek grammja — egész készlet vételnél nehezebb súlyban 5 kr., középsúlyban 5 1/2 kr. munkadíjjal együtt. B. megbízásait kérjük Benedek Gábor és Testvére utódot, drágakő, ékszerek, arany- és ezüstárak raktára, Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 17. képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

— **Tündér látványosság** tárul most minden este a Kossuth Lajos utca sétálóira. A Budapesti Poliklinika Egyesület nagy jótékony sorsjátékának vállalata kirakatában ugyanis villamos lámpák fényzónájában láthatja a közönség a főnyereményekül szolgáló pompás gyémántos ékszereket, melyek mellette volna egy királynő ékségeit is. — E főnyeremények egy 200.000 korona értékű fejedelmi ajándékot képeznek ezt az ajándékot fogja nyerni a szerencse Istenasszonya a nevetséges kicsiny betéért egy-egy koronáért — ennyi egy sorsjegyének ára — valakinek az ölébe dobná. Bizonyosan nincs egész Magyarországon hölgy, aki ne volna hajlandó ilyen csekély összegért megszerezni annak lehetőségét, hogy a legpompásabb diademből, kollierből, kerperecekből, melltűből, fülbevalókból stb. álló valóságos királynői kincsárba jusson. Sorsjegyek egy koronáért minden sorsjegy elárúsító üzletben kapható.

„Henneberg-selyem”

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendeltek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és minőségben. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen** valamiúthoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyárai** (c. és k. udvari szállító) **Zürichben.**

— Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Innen-onnan.

A mai cseléd.

Háziaszony (az új szakácsnéhoz). Reggel 7 órákor szoktunk reggelizni.

Szakácsné: Értem, nagyságos asszonyom, ha azonban elaludnám, úgy csak tessék nélkül megreggelizni.

Az már más.

Nagysád rendkívül emlékeztet egy ismerősömré.

— Az engem nem érdekel.

— Egy ismerősömre, a ki föltűnően szép hölgy...

— Vagy úgy? És ki az?

bujnom a lombok közé. Átakartam kuszni egy vékony ágon a szomszéd fára! Már az ágon voltam. Ekkor iszonyt ropogott alattam az ág. Ketté tört. Alá zuhantam, de még nem értem a földre, amikor hála Allahnak fölébredtem.

Az effendi szemei himeredtek a rémülettől. Zebath a fejét rázogatta csöndesen.

— Ez biz komoly történet, mondá végigsimítva ezüstös szakállát.

Derbont bölintott rá, Pierre pedig ravasz pillantással nézett a bölcsre. Kis szünet után megszólalt. — Igen ám Zebath, komoly egy történet, de most már azt mond meg, mi történt volna, ha én a nagy zuhanságra véletlenül nem ébredtem volna föl.

Derbont effendiben röhögött a vér, a fogas kérdésre Giovanni pedig az egész zsebkendőjét a szájába tömte, hogy tiszteletlenül nevetésbe ne törjön ki. Zebath csöndesen mosolygott. Áldólag terjesztette ráncos tenyerét a festő fölé s minden szót, miként egy égi szózatot megnyomva, mondá:

— Tudatlan gyaur, tovább álmodtal volna.

Azzal nyugodtan fölvette a tiz aranyat s méltóságteljesen a fal felé fordult. Az effendi elégtelen bölintgatott.

— Látod Pierre, látod, úgy-e megmondtam, hogy ő mindent tud.

És délben már Pirrehez küldött a festményért, amelyet, hála a Zebath végtelen bölcsességének megnyert.

Halász Zsigmond.

Kedvező tünetek.

Atya: Mit gondolsz, fog-e nyilatkozni a kis doktor.

Anya: Remélem. A minap fél órán át a térdén tartotta Vilma képeslevelezőlap-albumát, tegnap a kis kutyát tartotta az ölében és simogatta, ma már Pistikát nyargaltatta a térdén.

A villamos vasuton.

A villamos vasuti kocsin a kalauz rászól egy atyafira, akinek pipa van a szájában;

— A kocsinban nem szabad pipázni!

— Mi baja van! Hát pipálok én?!

— Látom, logy a pipa a szájában van!

— No, a lábam meg a csizmában van és mégse járkálok!

A mit bajos átadni.

— E szerint az a mihaszna X... nincs odahaza? — kérdezi egy haragos arcú ur a házmeztől.

— Elment... De itt hagyhatja, ha valamit át akart neki adni — felel a házmezt.

— Az nehéz lenne... mert egy pofont akartam neki adni.

— Az más! Tessék hét órákor ide fáradni, akkor idehaza lesz.

Orvosi tanács.

Kisasszony: Ugy-e, doktor ur, nagyon sapadt vagyok?

Doktor: Csakugyan.

Kisasszony: Mit tegyek ellene?

Doktor: Törölje le a pudert.

Vetekedő ellenfelek

Egyszer angol dicsekedett egy bur előtt, hogy az ő birodalmukban sohasem nyugszik le a nap.

— Mondok neked valamit — felelt erre a bur. — Ha a ti birodalmotokban nem nyugszik le soha a nap, akkor ennek megvan a maga oka. Az isten ugyanis mindig szemmel akarja tartani a gazembereket s nem bízik bennük a sötétben.

Célzás.

Író: A minap küldtem néhány életet, szerkesztő ur! Tetszett már olvasni?

Szerkesztő: Óh! már sokszor.

Filozófia.

Élő: Már elele felét a fegyházban töltötte és megint itt van?

Vádlott: Megkövetem, bíró ur, mindenütt jó, de legjobb otthon.

Udvarias.

Tanár: Ha ön egy testet boncolna és a halottnak hitt ember egyszerre fölébredne, mit tenné?

Orvosjelölt: Bocsnatot kérnék tőle.

A lassu férfiak.

— A férfiak szörnyen lassuk, — szól Emma barátjához. — Képzeld csak, két óráig tartott, míg az este megkérte a kezemet.

— És meddig tartott, míg te igent mondtál?

— Éppen két másodpercig.

Mai cseléd.

— Tizenhárom nap mulva elmegyek, nagysága.

— Miért?

— Nagyon idős a nagysága.

— Micsoda szemtelenség az?

— Megkövetem, azt olvastam, hogy jutalmat kap aki 25 évig szolgál egy helyen, hát azért most fiatalabb urnót keresek.

Irodalom.

A Nagy Képes Világtörténet most megjelent 46-ik füzetében bevezetődik a második kötet, a görögök története. Ezt a kötetet dr. Gyomlay Gyula írta, a jeles görög tudós, ki több szövegkiadást rendezett már sajtó alá, s ki Platon válogatott munkáit is fordította a Philosophiai Írók Társaságára. Jeles képzettségét, szorgalmát és munkásságát a m. tud. akadémia levelező tagsággal jutalmazta.

Gyomlay könyve második kötetét teszi a Nagy Képes Világtörténet nagyszabású vállalatának, mely 12 kötetre van tervezve. Az egészet legjelesebb tudósaink írják, szerkesztője pedig Marcali Henrik, egyetem tanár, a ki a magyar történet mellett a világtörténettel is behatóan foglalkozik. Minden köteté oly gazdag illusztrációkban, mint az eddig megjelent két kötet; de ez illusztrációk mindegyre érdekesebbekké lesznek a mint korunkhoz közeledik a szöveg. Egy kötet ára 8 frt, megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben, s havi részletfizetésre is Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. (Budapest, VII., Üllői-ut 18. sz.) Évenként 4 kötet jelenik meg.

Az Ország-Világ 1900. évi **Almanachja** elkészült. Ezuttal karácsonyi ajándékkul e legrégibb szépirodalmi hetilap előfizetői oly díszművet kapnak, melynek bolti ára 5 frt. Magyar szépirodalmi lap ily díszes kivitelű albummal még nem kedveskedett olvasóinak, mely egyúttal örök emléke lesz az Ország-Világ fennállása huszesztendő évfordulójának. Az Ország-Világ Almanachja magában foglalja B. Virágh Géza-nak A Magyar Színművészet című diszmutyét, a mely a karácsonyi könyvpiacra jelent meg és öt forintba kerül. Ez a diszmuty irásban és képben mutatja be Magyarország egész színészvilágát. Több mint 200 kép és 200 cikk van e hatalmas kötetben, melyben minden olvasó megtalálja a kedves színészét és együtt látja művészeit és művésznőiket, kiknek neve egybeforrott a magyar színi irodalom történetével. Mindegyik művészről egy-egy jeles írónk irt kisebb csevegést és utána maguk a művészek mondják el életük nevezetesebb eseményeit. A könyvhöz az előszót Rakosi Jenő írta. Az újság eddigi előfizetői a karácsonyi számmal együtt kapják meg az ajándékot. Uj előfizetők, ha a félévi előfizetési díjat beküldik, míg a készlet tart, szintén megkapják az ajándékot. S ki most az Ország-Világra előfizet, karácsonyra szintén meglepheti kedveseit a pompás kiállítású diszmutyával. Az Ország-Világ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, V., Hold-utca 7. szám alatt van. Az újság előfizetési ára 4 frt.

Vettük a „Kert”, a kertészet összes ágait magába foglaló s nagy szakavatottsággal szerkesztett folyóirat az évi 23-ik számát, melynek érdekes tartalmából a következőket emeljük ki. — Faültetés és metszés Mauthner Ödöntől. A lilium és a lángvirág művelése. Akácmag csiráztatása. — Az e számban közölték egy fametszetet, s egy színyomatu melléklet teszi érthetőbbé. E folyóirat szerkesztője Mauthner Ödön. Kiadóhivatala Bpest, Andrássy-ut 23. szám. Előfizetési díja egy negyedévre 1 forint.

CSARNOK.

Emléksorok.

I.

*Annak, kinek lelke tisztó,
Menny kapuja mindig nyitva.*

II.

*Az élet útja nem lesz oly nehéz,
Ha rajta átvészelt egy női kéz.*

III.

*Nyitó virág az életed,
A napsugár, mely életet ad:
Mindenkinek szeretete;
Hervadt a nélkül a virág. . .
Hogy bus ne légy, s örömtelen,
A napsugár örök legyen!*

IV.

*Szépség, vagyon
És hatalom
Megsemmisül. . .
A szív kihül;
A sírgödöröd
Mindent beföd,
A szellem csak,
Mi megmarad!*

V.

*Szenvedély tüzeinek
Lángja sol'se érjen:
Fájdalmasan éget,
S üdvnek, boldogságnak
Egyhamar vet véget.*

Yégyváry Ferencz.

Tricoche és Cacolet.*)

Mutatvány a „Törvényszéki és Rendőri Uj ág” 1899 december 3-iki számából.

A rendőrkapitány: Született? . . .
A terhelt: Sohse fárassza magát, kapitány ur.

Elmondom én magamtól is nacionálémat. Születtem Przemysl-ben 1850-ben. Feleségem nincs, ellenben vagyonom sincs. Tizenkét ízben voltam büntetve zsebtolvajlásért. Lipszében egy évig, Hamburgban nyolc hónapig, Brüsszelben két esztendeig, Bécsben kilenc hónapig ültem. A többi büntetéseket szép magyar hazánkban szenvedtem el.

A rendőrkapitány: Figyelmeztetem, hogy igazat mondjon.

A terhelt: Mindig volt bennem annyi férfiaság hogy azért, a mit tettem, el is vállaltam a felelősséget. Most is elmondom az igazat.

A rendőrkapitány: Ez már beszéd! Tehát halljuk!

A terhelt: Illaváról, a hol három esztendeig ültem, Budapestre jöven, következőleg okoskodtam: Vén róka vagyok már és a mi fő, nagyon ügyetlen. Ha hozzá nyulok az aranyhoz, vassá válik; ha 11 óraker bele nyulok valaki zsebébe, már 12 óraker hüvösön vagyok Szóval, ideje már, hogy abba hagyjam a munkát, és más mesterség után nézek.

Jól van jól, könnyű ezt csak úgy mondani!
De mihez fogjak? Hiszen csakis a zsebtolvajlásban képeztem ki magam, s már ehhez a mesterséghez sem értek.

Addig-addig tűnődtem, töprengtem, míg végre rászántam magam arra, hogy a zsebtolvajlás terén szerzett dus tapasztalataimat értékesíteni fogom. Meg lehet élni ebből is.

A rendőrkapitány: Szabad tudnom, hogyan vélte értékesíthetni tapasztalatait?

A terhelt: Szabad. Régi közmondás, hogy minden zsák megtele a maga foltját. Én is találtam egy régi hüszeges barátira, a kivel a következőkben állapotunk meg:

Napjában kétszer kimegyünk a keleti és nyugoti pályaudvar érkező oldalára. Meglessük azokat a notorius zsebtolvajokat, a kik nem ismernek bennünket, s egy-egy sikerült „munka” után üzöbe vesszük, valamely félreeső helyen megállítjuk őket, és rájuk ijesztünk azzal, hogy detektívek vagyunk. Számítottunk arra, hogy valamennyien megijednek és addig kérnek, kunyorálnak, a míg ellágyulunk és egy gyöngye pillanatban megvesztegethetnek bennünket.

A rendőrkapitány: Könnyű mesterség!
A terhelt: És nem olyan veszélyes, mint maga a zsebtolvajlás. Legalább azt hittük.

De bizony csalódtunk. Már az első kísérletnél pórul jártunk. Cudarul rajtavesztettünk.

November 20-án kimentünk a keleti pályaudvarra s az első ember, a ki szemünkbe tűnt, Grossmann Icsu volt. Egyik a legügyesebb zsebtolvajoknak. Közélebe férköztünk, és meglestük minden lépését.

Mikor megérkezett a vonat, és az utasok kiszállottak, Grossmann Icsu kiszemelt magának egy kövér atyafit és feléje közeledett.

Uccu utána.
Grossmann Icsu megszólítja a jámbor vidékit (Ismerjük mi már ezt a módit!)

— Szervusz pajtikám!
Az pedig bambán kimeresztett szemekkel nézett végig a vakmerő idegenen.

— Nem ismeresz? én vagyok: a Muki!
— A Muki?

— Igen, a Blau Muki, Nagyváradról. Hej, pedig be nagyokat mulattunk tavaly ilyenkor. Bruderschaftot is ittunk, összecsókolóztunk . . .

— Igaz ni! Most már kezdek rád emlékezni.
Pedig a jámbor most még kevésbé emlékezett, mint azelőtt.

Blau Muki erősen a tenyerébe csapott, aztán testvériesen magához ölelte a kövér szamarat.

Egy-két pillanat, s a „munka” sikerült. Gyönyörűen végezte a nyomorult. Megfigyeltük villámsebes mozdulatait; meg is irigyeltük érte. Ez az ember még sokra viszi!

Tíz perc múlva már ott volt a Fesztetich-uteában. Nyomában voltunk. Vigyáztunk, hogy el ne szalasszuk. A Juranics-utca sarkán elértük s én a vállára ütöttem.

— Ne siessünk, barátom! Álljunk meg egy kissé.
— Mi tetszik?

— Ugyan ne komédiázz! Mintha bizony nem ismernél — a Zrinyi-utcaból! Detektívek volnánk, vagy mi!

Grossmann Icsu elsápadt.
— Egy-kettő! Előre!
— De kérem!

— Semmi „kérem”. Ha nem jössz, viszünk.
— Szeretném tudni: miért?
— Láttunk mindent. A nyugellárist majd átadod az inspekciónak.
A jeles férfi könyörgésre fogta a dolgot; de

mi könyörtelenek voltunk. Erre aztán elővette a nyugellárist.

— Tartsák meg, uraim, csak engedjenek futni.

— Hah! Nyomorult! Meg akarsz vesztegetni?

— Hat gyermekem van.

— Te vagy az oka!

— A feleségem elpusztítja magát . . .

Erre közbelépett az én lágyszívű kompánistám. Félre taszított, végignézett egyszer-kétszer Grossmann Icsun, aztán kiragadta kezéből a tárcát.

— És most fuss, a hogy tudsz.

Grossmann Icsu lábai közé fogta a Juranics-utcat és eiszaladt.

A kerepesi-utca érve, Kovács detektív uralral találkozunk. Ki akartuk kerülni, de meglátott és rögvést ide kísért. Így áll a dolog, tekintetes rendőrkapitány ur . . . Mi nem azt a vidéki atyafit, hanem a tolvajt károsítottuk meg.

A rendőrkapitány: Jegyzőkönyvbe veszem.

A terhelt: Köszönöm.

A rendőrkapitány: Még ma atkísértetem magukat a Markó-utcai fogházba.

A terhelt: Köszönöm. Ha valami üzenete volna Kisfaludy ur számára . . .

A rendőrkapitány: Egy szót se!

(A rendőrhöz) Elvzetheti a gazfickót! . . .

Gutius.

514

1899 szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a gyulai kir. törvényszék 1899 évi 6507 p. számú végzése következtében Hercegh Géza orosházi ügyvéd által képviselt orosházi takarékpénztár javára Mészáros Lajos és id. Mészáros Demeter ellen 500 frt — kr. s jár. erejéig 1899 évi szeptember hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1170 frt — kr-ra becsült következő ingóságok, u. m.: buza, lovak, ökrök, sertések, és kocsik nyilvános árverésen el adatnak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. járásbíróság 1899-ik évi V. 494/2. számú végzése folytán 500 frt — kr. tökekövetelés ennek 1899. évi július hó 27-ik napjától járó 6% kamatai 1/2% váltó díj és eddig összesen 49 frt 7 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Öcsödön 286 sz. a. leendő eszközülésére 1899. évi december hó 16-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-e értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szarvason, 1899. évi november hó 27-ik napján.

Magyar Mihály

ir. bírósági végrehajtó.

Gyermek játékok és Disz-mű áruk valamint finom karácsony fa díszek, nagyválasztékban kaphatók.

Tajber I. G.

kereskedésében
Szarvason.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként itt Szarvason a piactér közelében, Jókai Mór utca 1255 szám alatti beltelkemen, tűzifa, kőszén, mész és homok üzletet nyitottam. Raktáramat a legjobb minőségű anyagokkal szereltem fel, s egyuttal bátorkodom a n. é. közönség szives figyelmét felhívni arra, miként e nemű szükségletét nálam szerezzé be. Bátoritva mindenkit a legjutányosabb árról, s a legpontosabb kiszolgáltatásról.

A n. é. közönség szives megrendeléseit kérve, miaradok szolgálatkés tisztelettel Szarvas, 1899. december 9.

Popják György.

Végre megkezdődött az eladás.

Sinkovits féle sarok üzlet a m. k. posta hivatal átellenében fűszer, vas, festék, déli gyümölcsök, továbbá rövidáru cikkek nyilvános árverésen tettem sajátomná miudezek

feltűnő olcsó árban kerülnek eladásra

különösen pamut, selem, czérna, szallag harisnya, és többféle rövidáru cikkek karácsonyi és ujvi ajándékokra alkalmas játékaruk fele árban is kaphatók föl hívom a n. é. vásárló közönség b. figyelmét, tessék szavaim valódiságáról meggyőződést szerezni.

Kiváló tisztelettel:

Farkas Soma

kereskedő.

Nagy raktár szőnyegekben

Ungár Jónás

férfi- és női divat üzlet
SZARVASON, Berger-féle házban.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a piactéren levő BERGER-FÉLE HÁZBAN egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

urfi és női divat-áru üzletet nyitottam.

Raktáron tartok a legújabb divatu *férfi- és gyermek kalapokat*, továbbá *férfi, női és gyermek-czipőket* a legjobb minőségben, ugyszintén mindennemű *téli Jäger alsó ruhákat*, valamint *fehértűt* és minden e szakba vágó *divatárúkat*.

Jutányos árak, pontos kiszolgálás biztosítása mellett az igen tisztelt vevőközönség nagybecsű pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

UNGÁR JÓNÁS.

5-10

Nagy raktár szőnyegekben

6

huzásra érvényes jótékonyezélu
— *sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára* — *sorsjegy ára csak*

1 korona

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nygeremény a 20.000 kor. stb. ért.
Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizetetik.

Első huzás

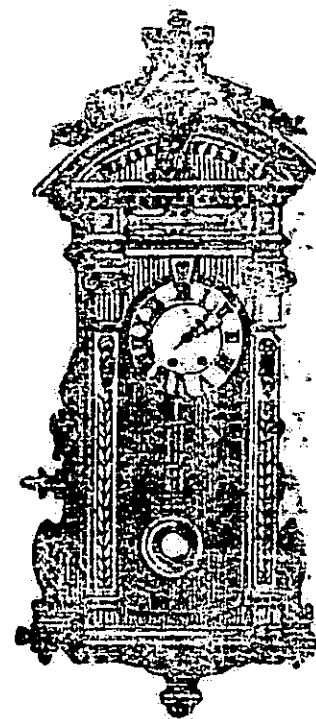
vi sszav on ha ta t lan ul
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

Nagy Jótékonyági Sorsjáték Kezelősege
a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Jutányos árak. Előnyös részletfizetésre

A magyar kir. fémjelző hivatal által hitelesített arany órák, arany lánczok és ékszerek

Szép Márton

órás, ékszerész és látszerésznel
Szarvason.

(Szt. István kir. u.) hallhatatlan olárban kaphatók.

Nagy raktár valódi gyémánt, briliánt és keleti gyöngyökkel ékesített fülbevalók (Bauton) gyűrűk, broszok és kar-ékek továbbá „Genfi” és „Glas-hütte” zsebórákban, valamint fali és ébresztő órákban **Orajavitásokat, arany műves munkákat**, ugyszintén **villanycsengők szerelését** és javítását hallatlan olcsón és pontosan eszközöl **2 évi jótállás** mellett. Nagy választék valódi **tajték pipák** és **szemüvegekben**.

5-10

2 évi jótállás.